

θώσω ν' ἀνακαλύψω καὶ ἕτερον, θέλω πέμψαι
ὑμῖν αὐτὸν ἀναμφιβόλως εἰς Κωνσταντινού-
πολιν.*

Τίς πταίει ἂν τὸ τουρκικὸν Μουσεῖον δὲν ἐπλουτίσθῃ κατὰ
τοὺς τελευταίους τούτους χρόνους; Ἐννοεῖται ὅτι πταίσουν
ἀρχαῖοι, οἵτινες εἶχον τὴν ἀδεξιότητα νὰ περιορίσωσι τὸν ἀριθ-
μὸν τῶν θαυμάτων τοῦ κόσμου εἰς ἑπτὰ καὶ ὄχι εἰς δεκάτι-
σαρα. Στοιχηματίζομεν ὅτι ὁ κ. Χούχμαν δὲν θὰ ἐδίσταζε νὰ
πέμψῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἅπασαν τὴν Πέργαμον,
κατὰ τύχην, ἀνεκάλυπτε δευτέραν τοιαύτην. Ἐν τούτοις χρο-
νικὸν ποσὸν ἐξ 20,000 μαρκῶν (25,000 φράγκων) παραδόχῃ
εἰς τὰς τουρκικὰς ἀρχάς, αἵτινες οὐδὲ λέξιν ἐκβάλλουσι, πρὸς
μεγάλην χαρὰν τοῦ εὐτυχοῦς κ. Χούχμαν.

ἵνα ἴδωσι τὴν Ἐφεσον οἱ Ἀγγλοὶ, δὲν ἔχουσιν ἢ νὰ ὑπάγουν
εἰς τὸ Βρεττανικὸν Μουσεῖον.

Οἱ Γερμανοὶ, ἐντὸς ὀλίγου, ὅπως ἴδωσι τὴν Πέργαμον
θὰ ἔχωσιν ἢ νὰ ὑπάγωσιν εἰς Βερολίνον.

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΡΩΣΙΑΙ.—Τῇ 25 Νοεμβρίου 1877
ἔγαντο ἀρχαιολογικαὶ ἀνασκαφαὶ ὑπὸ τῆς ἐν Ὀδησσῷ ἐδευσούσης
Ἀρχαιολογικῆς καὶ Ἱστορικῆς Ἐταιρίας τῆς
Νοτίου Ρωσσίας ἐν τῷ χώρῳ, ἔνθα κεῖται νῦν ἡ μονὴ τῆς Σο-
ρονήτου (ἡ τὸ πάλαι μεσαιωνικὴ Χερσὼν, ἔνθα τῷ 988 ἐπα-
πίσθη ὁ μέγας δούξ τοῦ Κιέβου Βλαδίμηρος ὁ Α'. Σβιατοσλάβ-
βιτς).

Πλὴν τῶν ἀνακαλυφθέντων ἤδη θεμελίων δύο ἀρχαίων βυζαν-
τικῶν καὶ ἐκκλησίας μετὰ μωσαϊκοῦ ἐδάφους, κατὰ τὸ ἐκ-
τούτο παρὰ τὰ θεμέλια τῆς ἐκκλησίας ἀνεκαλύφθη λίθινος θρό-
νος τοῦ ὑπάρχοντός ποτε χαλκίνου ἀνδριάντος, ἐπὶ τοῦ βέλους
δὲ τούτου δίστηλος ὑπάρχει ἀρχαία ἑλληνικὴ ἐπιγραφή ἐκ